

je orguljarsku radionicu u Zadru i Mlecima.

■ Dana 3. X 1639. ugovara gradnju novih orgulja za Novu crvku Bl. D. Marije u Šibeniku za 300 dukata (odnosno 2.289 lira i 6 solda). Plaćena mu je akontacija u iznosu 400 lira. Orgulje su bile dovršene 10. VI 1640 kad mu je plaćen i preostali iznos, a dobio je i kozlića na dar⁵.

■ 1640. obavljao je službu orguljaša u crkvi Sv. Frane u Šibeniku². Iste godine kupio je od bratovštine Nove crkve 50 litara ulja⁴.

■ Dana 9.VI 1640. godine šibenska katedrala je načinila ugovor s Nikolom Lupini za nove orgulje za cijenu od 854 dukata⁶. To se imalo namiriti iz ostavštine od 1500 dukata koje je crkvi darovao arhiđakon Ivan Krstitelj Divnić oporurom od 6. II. 1637. godine, ali radi ratovanja s Turcima, kad su polja bila zapuštena, prihodi se nisu mogli skupiti. Tek na 4 VIII. 1672. godine Danijel i Ivan Divnić, braća baštinici, uzimaju obvezu da će isplatiti svotu od 5.829 lira (Notar. Arhiv suda, 82.III.2229-32.).¹

■ U kolovozu 1643. godine Nikola je popravljao orgulje u Novoj crkvi u Šibeniku za 60 lira⁴.

■ Dana 25.XII. 1643. isplaćen je za ugađanje orgulja u crkvi S. Giovanni in Bragora u Veneciji⁴ (zapisan kao Nicolò dall'Organi).

■ Od 26.- 31. III. 1644. ugađa i popravlja orgulje u istoj crkvi (zapisan kao isti Nikola i kao Nicolò Lupini).

■ Oporuku je napisao 21. X. 1644. iz koje se vidi da je sin pok. Lovre i da ima braću Šimuna i Andriju kojima je ostavio 10 dukata. Preminuo je dan kasnije u pedesetoj godini života. Uzrok smrti je visoka temperatura koja je trajala 8 dana⁷.

■ 10. I. 1645. godine braća Andrija i Šimun Vergadich reč. Lupini po-kognog Lovre, iz našeg primorskog mjeseta Vrgade daju punomoć Mar-

tinu Mardešku u Šibeniku, da ih zastupa pred vlastima u Mlecima, gdje je prošlih dana preminuo njihov treći brat Nikola Vergadin reč. Lupini orguljar (Notar. Arhiv suda, 75. I. 55.).¹

Ima naznaka da je Nikola Lupini izvjesno vrijeme boravio u Šibeniku; kupovanje ulja, orguljaška služba u crkvi Sv. Frane i konačno, njegova braća angažiraju Martina Mardeška, Šibenčanina, da ih zastupa na ostavinskoj raspravi u Mlecima.

Organološko društvo Organum Šibenik (bivša Orguljaška ljetna škola) već 7 godina uz pomoć Ministarstva kulture obnavlja orgulje iz šibenske crkve Sv. Nikole. Dosta su opravdane pretpostavke da su prvotno bile u Novoj crkvi Blažene Djevice Marije i da ih je sagradio Nikola Lupini 1640 godine. Taj instrument je dragocjen za hrvatsku baštinu i organologiju.

BILJEŠKE

¹ Podatak iz rukopisa don Krste Stošića, br. IV.11., Mučki život u šibenskoj prošlosti, 1937., poglavje Orgulje u Šibeniku, naslov Orgulje u katedrali. Rukopis je vlasništvo Županijskog muzeja u Šibeniku. (Svi navedeni spisi nalaze se u Državnom arhivu u Zadru.)

² Don Krsto Stošić, Samostan i crkva Franjevaca konventualaca, 1930., rukopis br. 59., vlasništvo Ž.M.Š.

³ Antonin Zaninović, Još nešto o orguljama u Bolu, Sv. Cecilia/4-1923., str.108.

⁴ Gastone Vio, Documenti di storia organaria veneziana, L'Organo, XIV, Casa editrice Patron, Bologna 1976, p. 41.

⁵ Don Krsto Stošić, Nova crkva, Rukopis br. 46., str. 12., vlasništvo Županijskog muzeja u Šibeniku.

⁶ Po cijeni, radilo se o većim orguljama, gotovo su tri puta skuplje od onih u Novoj crkvi. Nije sigurno da su ove orgulje napravljene jer Stošić ne navodi službeni spis.

⁷ Gastone Vio, Documenti di storia organaria veneziana, L'Organo XVII, p.185., Patron editore – Bologna, 1979.

..Nova izdanja.....

– zasigurno će biti od koristi mnogim plemenitim članovima naše Crkve i naroda koji tragaju za uspjelim načinom življenja. Sve one i nisu predviđene za izvođenje tijekom misnog slavlja, ali će se – već prema okolnostima – moći izvoditi na raznim skupovima naše mladeži ili vjerničkih društava. A zacijelo će nadoći i novi stihovi i skladbe.

(Iz predgovora F. Komarice, biskupa banjolučkog)

Božji čovjek Ivan dragi,
zrele vjere uzor pravi,
Papu, Crkvu, mladež našu
štiti on i sad u slavi.

J. Zidarić

Ova zbirka velikog broja uglazbljenih stihova o našem sve popularnijem i privlačnijem mlađom Blaženiku, dijelom nastala još prije njegove beatifikacije, još je jedan u nizu jasnih pokazatelja univerzalnosti ove istinske duhovne Veličine. Objavljena i u notnom zapisu i na nosaču zvuka, poglavito zalaganjem neumornoga nadarenog i crkveno orientiranog našeg suvremenog skladatelja i dirigenta maestra Josipa del'Ivellia, uz pomoć njegovih prijatelja, svojim sadržajem – i tekstovnim i glazbenim